HET EERSTE BEZOEK AAN DE ARTS

Wanneer u bij een naaste verontrustende signalen opmerkt, zoals verloren voorwerpen, spullen op vreemde plaatsen, herhaaldelijk vergeten afspraken of minder goede persoonlijke verzorging, maakt u zich zorgen over de oorzaak. Is het de ziekte van Alzheimer? Een andere aandoening? Of is de ongerustheid misschien ongegrond?

In elk geval is het belangrijk de huisarts te raadplegen. Die kan beoordelen of een bezoek aan een specialist nodig is. De specialist kan een diagnose stellen en zo nodig een behandeling starten. Zie ook de praktische fiche over het diagnostisch onderzoek en onze lijst met contactgegevens van diagnostische centra.

Toch kan de betrokkene elk doktersbezoek categorisch weigeren!

Waarom?

'Ik ben bang voor wat de arts me zou kunnen vertellen.'

Weigeren de ziekte onder ogen te zien, of zelfs niet naar een gewone controle willen gaan, is een manier om de werkelijkheid te ontvluchten. Vaak komt dit voort uit de neiging de ziekte erger voor te stellen dan ze is.

Maar waarom de twijfel, en dus de angst, laten voortduren in plaats van duidelijkheid te zoeken bij de arts? Omdat het gemakkelijker kan zijn met de eigen angst om te gaan dan met angst die mogelijk door iemand anders wordt opgelegd.

Bij iemand met de ziekte van Alzheimer kan anosognosie, een stoornis die bij de aandoening hoort, de weerstand tegen voorgestelde raadplegingen versterken: 'Alles gaat prima, ik heb geen moeilijkheden en ik voel geen behoefte om naar de dokter te gaan.' Zie de praktische fiche over anosognosie.

Wat kunt u doen?

Iemand die alle medische zorg blijft weigeren, laat zich niet overtuigen door eenvoudige adviezen of aanbevelingen. Sterker nog: blijven aandringen op een doktersbezoek kan de angst voeden en de neiging versterken om de werkelijkheid te ontvluchten. Het doel is daarom vooral het doktersbezoek minder beladen te maken.

Maak de situatie om te beginnen niet dramatischer en oefen geen overmatige druk uit. Anders kan de persoon nog sterker aan zijn of haar standpunt vasthouden. Voor dit dilemma bestaat geen standaardantwoord, maar een respectvolle houding die de persoon in zijn of haar waarde laat, is aan te bevelen.

Spreken over uw zorgen om de gezondheid van uw naaste, zonder schuldgevoelens op te roepen of de ergste gevolgen van een diagnose te voorspellen, kan de situatie soms doorbreken. Geheugenproblemen kunnen verschillende medische oorzaken hebben. Veel symptomen die aan de ziekte van Alzheimer worden toegeschreven, kunnen ook het gevolg zijn van andere, behandelbare ziekten.

© All rights reserved

Als u zich zorgen maakt, is een volledige beoordeling dus belangrijk. Het zou jammer zijn een behandelmogelijkheid mis te lopen. Vertel uw naaste hoe belangrijk het voor u is duidelijkheid te krijgen en dat u graag meegaat naar de arts.

U kunt ook voorstellen een jaarlijkse algemene controle te laten doen. Uw naaste voelt zich misschien gemakkelijker bij een volledig medisch onderzoek dan bij een raadpleging specifiek voor geheugenproblemen.

U kunt eveneens de huisarts van de persoon om advies vragen, of vragen of die zelf contact wil opnemen. Iemand van buiten de familie heeft soms meer invloed. Misschien laat uw naaste zich gemakkelijker overtuigen wanneer de arts zelf een afspraak voorstelt.

Een aanpak die naar overeenstemming zoekt, heeft altijd de voorkeur. Dat lukt echter niet steeds. Als de betrokkene zichzelf of anderen in gevaar brengt, kan in dat geval een beroep worden gedaan op de vrederechter. Dit blijft een uitzonderlijke stap, die alleen onder zeer strikte voorwaarden mogelijk is.

Aanvullende informatie

Praktische fiche: Het diagnostisch onderzoek
Praktische fiche: Anosognosie

© All rights reserved